

Öğretmene Kalkan Eller Kırılsın

– M.Nihat Malkoç · 10 Mayıs 2024

Anadır, babadır, sadık yarıdır o!
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!
Darda kaldığında hep o vardır o!
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Cehalet kör düğüm, açan öğretmen!
Karanlığa ışık saçan öğretmen!
Vakitli, vakitsiz göçen öğretmen!
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Öğretmen olmazsa yanar çıramız
İyileşmek bilmez, kanar yaramız
Onunla bir ömür iyi aramız
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Gönül bağımızdan sevgi derendir
Biz bir vermesek de o bin verendir
O ki gönül gözü ile görendir
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Toprağa tohumu eken sensin sen!
Körpe fidanları diken sensin sen!
Ağacı yaş iken büken sensin sen!

Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Ne sorular sorduk, sen cevapladın
Bizler dağıttıkça sen hep topladın
Gönüllerimizde çok yer kapladın
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Dili tutulanın dilleri sensin
Elsiz kalanların elleri sensin
Tarumar bahçenin gülleri sensin
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Seninle her mevsim bahardır bize
İzinden gittikçe çıkarız düze
Ne varsa aşikâr, hacet yok söze
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Her kalp bir kapıdır, sen eşiksin sen!
Aşkın membaisın, bir âşıkısın sen!
Karanlık gecede bir ışıkısın sen
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Bitmez mürekkepsin kalemimizde
Batmayan güneşsin âlemimizde
Tesellimiz sensin elemimizde
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Doğusun, batısın; dört bir yanımsın
Şanlı bayrak için akan kanımsın
Masallarda eşsiz kahramanımsın
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Kalbim meskenindir bir ömür boyu
Senden izler taşır güzelin huyu
Peygamber mesleği, asildir soyu
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Selâmet yolunda bilgindir azık!
Kıymetini bilen kalmadı, yazık!

Mızraplar kırıldı, akortlar bozuk!
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Çaresize çare, umarı sensin
Biz bayrakta kanız, damarı sensin
Bu kutlu yapının mimarı sensin
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Yusuflar kuyuda, el veren yoktur
Önümüzde dağlar, bel veren yoktur
Dört yanımız diken, gül veren yoktur
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Yusuf'a uzanan ellerin nerde?
Yunusça seslenen dillerin nerde?
Diken içindesin, güllerin nerde?
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Edep erkân bitti, saygı kalmadı
Büyük kim, küçük kim; kaygı kalmadı
Kalplerde muhabbet, duygu kalmadı
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Elinden tutan yok, söyle ne hâldir?
Yokluğunda nefes almak muhâldir
Bir tebessüm eyle yüzleri güldür
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

Sen bir meşalesin, söndüremezler!
Aydınlık yolundan döndüremezler!
Sancın derindedir, dindiremezler!
Öğretmene kalkan eller kırılınsın!

M. NİHAT MALKOÇ